

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 401/2015-14

Ústavný súd Slovenskej republiky neverejnou zasadnutím senátu 7. októbra 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva pokojne užívať svoj majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Spoločného obecného úradu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 2008/C-10114/MsU/Pš, postupom obce Svederník v konaní o dodatočnom povolení stavby vedenom pod sp. zn. 2008/C-10114/MsU/Pš, ako aj postupom Spoločného obecného úradu Strečno v konaní vedenom pod sp. zn. S2015/00083/796-Obe a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. augusta 2015 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva pokojne užívať svoj majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k dohovoru (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Spoločného obecného úradu Žilina v správnom konaní vedenom pod sp. zn. 2008/C-10114/MsU/Pš, postupom obce Svederník v konaní vedenom pod sp. zn. 2008/C-10144/Pš, ako aj postupom Spoločného obecného úradu Strečno v správnom konaní vedenom pod sp. zn. S2015/00083/796-Obe.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal 21. apríla 2008 na Spoločnom obecnom úrade Žilina žiadosť o vydanie dodatočného stavebného povolenia na nadstavbu už existujúcej stavby vo svojom vlastníctve. Rozhodnutím sp. zn. 2008/C-10114/Pš z 10. novembra 2008 Spoločný obecný úrad Žilina vydal rozhodnutie o prerušení konania z dôvodu, že prebieha súdny spor o časť majetku sťažovateľa. Táto prekážka konania pominula o niekoľko mesiacov, keď bol vo veci vydaný rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 27 C 263/2005 z 20. februára 2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10 Co 182/2008 z 22. januára 2009. Aj napriek tejto skutočnosti Spoločný obecný úrad Žilina nekonal ďalších 55 mesiacov. Sťažovateľ uviedol, že prostredníctvom starostu obce Svederník oznámil pominutie prekážky konania 19. augusta 2013, avšak dosiaľ (7 rokov od podania žiadosti) nebolo vo veci vydané stavebné povolenie.

Sťažovateľ argumentoval, že v danom prípade vyčerpal všetky dostupné právne prostriedky, ktoré mu zákon umožňuje, keďže podal podnet a opakovaný podnet príslušnému prokurátorovi, ako aj sťažnosť a opakovanú sťažnosť. Napriek uvedenému k vydaniu stavebného povolenia dosiaľ nedošlo.

Poukazujúc na judikatúru ústavného súdu aplikovanú v prípadoch namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov sťažovateľ uviedol, že vydanie dodatočného stavebného povolenia je vec právne jednoduchá a bolo povinnosťou príslušných orgánov verejnej správy o nej rozhodnúť. Sťažovateľ vykonal všetky potrebné úkony vo veci, teda nespôsobil daný právny stav, a preto zodpovednosť za vzniknuté prieťahy spočíva na porušiteľoch tak, ako ich označil v petite sťažnosti.

Sťažovateľ ďalej podrobne popísal skutkový stav veci, najmä s poukazom na súdne konanie, ktoré v súvislosti s nehnuteľnosťou, na ktorej má byť postavená nadstavba, prebehlo. V súvislosti s výsledkom súdneho konania podal sťažovateľ sťažnosť na Európskom súde pre ľudské práva, ktorá mu bola vrátená z dôvodu nevyčerpania prostriedkov nápravy na vnútroštátnej úrovni, keďže sťažovateľ predtým nepodal sťažnosť ústavnému súdu. Uvedenú podmienku však už nebolo možné splniť pre zmeškanie lehoty na podanie sťažnosti.

Sťažovateľ tiež uviedol, že v auguste 2015 mu bolo doručené oznámenie o začatí konania o dodatočnom povolení stavby so šikanóznou žiadosťou o predloženie dokumentov, ktoré sťažovateľ už raz prostredníctvom starostu obce Svederník doručil. Na uvedenú žiadosť reagoval sťažovateľ námietkou.

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy SR a čl. 6 ods. 1 dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu č. 1 dohovoru postupom spoločného obecného úradu v Žiline v konaní vedenom pod č. j. 2008/C-10114/MsU/Pš porušené boli.

2. Základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy SR a čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu č. 1 k dohovoru postupom obce Svederník v konaní vedenom pod č. j. 2008/C-10144/Pš porušené boli.

3. *Základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy SR a čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu č. 1 k dohovoru postupom spoločného obecného úradu Strečno v konaní vedenom pod č. s. S2015/00083/796-Obe porušené boli.*

4. *Ústavný súd SR priznáva sťažovateľovi primerané finančné zadostučinenie v sume 12000,- eur..., ktoré sú mu povinný zaplatiť do dvoch mesiacoch od právoplatnosti tohto nálezu všetci porušovatelia a to spoločne a nerozdielne, teda solidárne, alebo tak ako určí ústavný súd SR.*

5. *Ústavný súd SR zrušuje list/oznámenie S2015/00083/796-Obe zo dňa 12. 8. 2015 a prikazuje spoločnému obecnému úradu Strečno / obci Svederník aby pokračoval v pôvodnom konaní sťažovateľa týkajúcom sa jeho žiadosti o vydanie dodatočného stavebného povolenia.*

6. *Ústavný súd SR prikazuje nahradiť trovy právneho zastúpenia kancelárií ústavného súdu SR a to porušovateľom I. do troch dní od právoplatnosti tohto nálezu.“*

V závere sťažnosti sťažovateľ požiadal ústavný súd o ustanovenie advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Následne sťažovateľ v podaní označenom ako „*Oznámenie*“ doručenom ústavnému súdu 3. septembra 2015 uviedol, že v konaní pred ústavným súdom ho bude zastupovať advokátka JUDr. Marianna Lechmanová, Štúrova 20, Košice, ktorá „*zašle onedlho splnomocnenie*“.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Z princípu subsidiarity vyjadrenej v čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany svojich základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným (všeobecným) súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva pokojne užívať svoj majetok podľa čl. 1 dodatkového protokolu. Sťažovateľ vidí porušenie ním označených práv v nečinnosti Spoločného obecného úradu Žilina, ktorý vykonával prenesený výkon štátnej správy na úseku stavebného poriadku v zmysle zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších

predpisov pre obec Svederník do 31. marca 2015, v nečinnosti obce Svederník ako stavebného úradu, ako aj v nečinnosti Spoločného obecného úradu Strečno, ktorý vznikol s účinnosťou od 1. apríla 2015 a prevzal výkon štátnej správy na danom úseku v namietaných správnych konaniach o dodatočnom povolení stavby.

K namietanému porušeniu základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru

V zmysle § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy preskúmajú v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov.

Podľa § 244 ods. 2 OSP v správnom súdnictve preskúmajú súdy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy.

V zmysle § 244 ods. 3 druhej vety OSP postupom správneho orgánu (orgánu verejnej správy) sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 250t ods. 1 OSP fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Podľa § 250t ods. 4 OSP súd o návrhu rozhodne bez pojednávania uznesením. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a primeranú lehotu, nie však dlhšiu ako tri mesiace, v ktorej je orgán verejnej správy povinný rozhodnúť. Súd môže na návrh orgánu verejnej správy túto lehotu predĺžiť. Nedôvodný alebo neprípustný návrh súd zamietne.

Podľa § 250t ods. 7 OSP proti rozhodnutiu súdu nie je prípustný opravný prostriedok.

Podľa § 250u OSP za nedodržanie lehoty uvedenej v uznesení súdu podľa § 250t môže súd na opakovaný návrh účastníka, ak je správny orgán naďalej nečinný, uložiť pokutu do 3 280 €, a to aj opakovane. Pred rozhodnutím o pokute si súd vyžiada stanovisko nadriadeného správneho orgánu.

V súlade s uvedenými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku vyplýva, že rozhodovanie o nečinnosti orgánov verejnej správy, a teda aj o ochrane základných a iných práv, porušenie ktorých môže byť dané nečinnosťou správneho orgánu, je zverené všeobecným súdom v rámci správneho súdnictva. V danom prípade sa teda sťažovateľ môže domáhať ochrany svojich práv podaním žaloby proti nečinnosti porušovateľov v namietanom konaní podľa § 250t ods. 1 OSP.

Ústavný súd preto konštatuje, že danosť právomoci všeobecného súdu rozhodovať o nečinnosti orgánov verejnej správy (vzhľadom na princíp subsidiarity vyjadrený v čl. 127 ods. 1 ústavy) vylučuje právomoc ústavného súdu rozhodnúť o sťažnosti sťažovateľa.

Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol už na jej predbežnom prerokovaní pre nedostatok svojej právomoci (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

K namietanému porušeniu práva na ochranu vlastníctva podľa čl. 1 dodatkového protokolu

Sťažovateľ porušenie svojho práva na ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu vidí v tom, že svoj majetok nemôže pokojne užívať.

Ochrana sťažovateľom označeného práva patrí podľa čl. 142 ods. 1 ústavy do rozhodovacej právomoci všeobecných súdov, ktoré spory a iné právne veci vyplývajúce z občianskoprávných vzťahov prejednávajú a rozhodujú v zmysle ustanovenia § 7 OSP v občianskom súdnom konaní.

Sťažovateľ sa teda ochrany označeného práva môže domáhať v občianskom súdnom konaní a v prípade nespokojnosti s rozhodnutím súdu prvého stupňa aj využitím opravných prostriedkov v zmysle ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

Ústavný súd preto aj v tejto časti sťažnosť sťažovateľa odmietol pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie (§ 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku svojej právomoci nemalo opodstatnenie zaoberať sa oznámením sťažovateľa o zvolení si advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom (splnomocnenie na zastupovanie advokátom nebolo ústavnému súdu doručené ani do dňa rozhodovania o sťažnosti), keďže ústavný súd na základe podkladov, ktorými disponoval, dospel k záveru, že ani prípadné doplnenie sťažnosti sťažovateľa právnym zástupcom by nemohlo za žiadnych okolností viesť k prijatiu jeho sťažnosti na ďalšie konanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. októbra 2015